

SKEŠTAM AR BRĖŠTAM?

Daugelis tėvų, auginančių jaunas šeimas, yra susirūpinę mūsų organizacijų ateitimi. Jiems rūpi pernelyg ilgai užsitęsęs dėmesio ir lėšų nukreipimas Lietuvai. Jiems svarbu išlaikyti organizacijas savo vaikams, nes juos į jas vis dėlto veda ir duoda pinigų gerai suorganizuotiems renginiams, kuriuose jie patys randa tam tikro pasitenkinimo. Dėl to didžiausias Lietuvių bendruomenės dėmesys dabar turėtų būti atkreiptas į jaunas šeimas. Jos eis į parapijas, į mokyklas, į domius parengimus, skaitys aktualią spaudą.

Jau dveji metai praėjo nuo Tornte įvykusio KLB švietimo ir kultūros darbuotojų suvažiavimo, kuriame buvo dvi dienas svarstomos išeivijos išsilaikymo ir veiklos perspektyvos netolimoje ateityje. Buvo akademiškai ir praktiškai apibendrinta išeivijos veiklos dabartis ir ateitis bei jai grėsiantys pavojai. Buvo nagrinėti santykiai tarp Lietuvos ir išeivijos, kuri jau kuris laikas išgyvena krizę ir nenuostabu. Vargšė išeivija, visai pravardžiuojama paskutiniu laiku, buvo palyginta su medžio šaka, su skeštančiu laivu, atseit, Lietuva yra to medžio kamienas arba uostas... Minėtas buvo ir paties Vytauto landsbergio palyginimas Lietuvos su karalaite, kuri šiuo metu yra apšėpusi ir kiek šlubuojančios sveikatos. Tęsiant tokį palyginimą, išeivijai tad tektų gerosios fejos-krikšto mamos vaidmuo... Galime drąsiai teigti, kad lig šiol pilnu tempu ir darbavomės, teikdami finansinę ir moralinę pagalbą Lietuvai. Tačiau mūsų stebuklingosios burtų lazdelės magika jau išseko. Krikšto mama jau pavargo ir turi žiūrėti sašo vo vaikų, kurie patys jau pradeda apdriškę išbėgioti. Tokios ir buvo to suvažiavimo išvados. Rasta, kad trūksta organizacijoms vadovų; trūksta lituanistinėms mokykloms aktualios medžiagos ir modernių, bei lietuviškai stiprių mokytojų; trūksta meniniams vienetams publikos. Jau keleri metai tą patį kartoja viešai ir privačiai patys vedėjai, mokytojai, vadovai ir tėvai, auklėjantys naujausiąją išeivijos lietuvių kartą.

Didžiausia, bet kartais ir labiausiai miglotas deficitas, tai finansinis. Vienos organizacijos turi, kitos neturi... bet ar turi tos, kurioms labiausiai reikia? Faktas yra, kad nėra lėšų telkimo nei skirstymo sistemos. Kaip kitaip galima aiškinti, kad pernai Kanadoje Vasario 16-tos gimnazijai surinkta pustučio karto

MINDAUGO KRIKŠTAS

Kai Mindaugas 1251 m. priėmė krikštą ir 1253 buvo karūnuotas Lietuvos karaliumi tai Lietuva oficialiai nuo to laiko galėjo būti vadinama krikščioniška karalyste, nors jos gyventojų dauguma tebebuvo pagoniška. Tuo metu krikščionybė Lietuvoje nespėjo įsigalėti, nes pats Mindaugas, nuolat kariaudamas, neturėjo laiko ją remti, o pagaliau 1263 m. buvo pats nužudytas. Pranciškonai ir dominikonai pradėję jo laikais misijonieriauti, misijų darbą dirbti nesiliovė iki Jogaila ir Vytautas 1387-1417 m. galutinai Lietuvoje įvedė krikščionybę. Su Mindaugu tačiau prasideda plačiau žinoma Lietuvos istorija.

daugiau, negu buvo skirta visos Kanados šešioms lituanistinėms mokykloms? Kodėl neįmanoma sukaupti lėšų meniniam vienetui gastroliuoti bet kurioje lietuvių apylinkėje ir nepriekaištauti, kai jie prašo sumokėti už gerų mikrofonų nuomą? Todėl, kad nesame įpratę savo lietuviškoje veikloje dirbti profesionaliu būdu, kad neturime aiškaus finansinio plano,

Visi žinome, kad norime išlaikyti lietuviybę, ugdyti vadus, stiprinti organizacijas, įtraukti jaunimą, gražinti atitolusius nuo bendruomenės. Yra daug ir konkrečių projektų: vasaros stovyklos, ypač ten, kur mažiausiai lietuvių gyvena, pvz. Kanados vakaruose; premijos abutirientams, pvz. kelionės į Lietuvą; kursai mokytojams arba gimnazistams, kurie juos bai-

gę grįžtų dėstyti mokyklose (dabar įmanomi visokeriopi mainai su Lietuva); vaikų festivalis, kuris padėtų vaikams dirbti daugiau "goaloreinted" darbą mokykloje ir – kas lygiai svarbu – suburtų tėvus; sporto švenčių sąlygų pagerinimas, nes tai irgi suburia jaunimą, ugdo lietuviškai bendruomeniai priklausomumo jausmą, skatina veikti kartu.

Pinigus turime dėti, bet reikia išmokyti, kaip juos naudoti. Fondų viršūnėse yra nustatytos gairės – pvz. JAV Lietuvių fondo nutarimu neseniai pasakyta, kad skirstant pelną, bus duodama pirmenybė Amerikos ir užsienio lietuvių kultūrinių reikalų ir lituanistinio švietimo rėmimui". Taipgi Kanados lietuvių fondas turi panašią liniją. Jos reikia laikytis. O jeigu organizacijos neprašo arba nežino

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio, 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$. 5,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIJUS: R\$. 8,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$. 0,35

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$. 0,25

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: R\$. 7,00

kur kreiptis lėšų, turi išmokti tvarkyti finansiskai. Taip pat labai svarbu pratinti pačių organizacijų narius, ypač jaunas šeimas (dabartinio vidurinio amžiaus "yuppies") savo institucijoms aukoti. Kitaip jų vaikams, ateinančiai kartai, neišsilaikys jų senelių darbu įsteigtos ir remtos organizacijos. Pati opiausia ir skaudžiausia problema vis dėlto yra ta, kad dabartinėse organizacijose vadovų arba nėra, arba jie pradeda labai pavargti. Veiklos romantika išnyko. Kas juos pakeis? Esame keblioje padėtyje. Nebegalime ruošti parengimų vyresniesiems, nes norime pritraukti jaunesnius. Bet jauni neatidaro piniginių. Vyresnieji aukoja, tai turime prie jų taikytis. Vienintelis atsakymas – po truputį įnešti jaunatviško, profesionalaus originalumo į savo veikla. Raginimas, sąžinės ir sentimentų žadinimas nebėra paveikus, nors kai kada randa atgarsį, bet ilgai jis visai išblės. Nebeskaičiuokime dienų, skaičiuokime projektus ir finansines institucijas, kurios gali padėti mums juos įgyvendinti. Prisitaikykime prie naujų laikų, persiorientuokime ir pribreškime prie pozityvios patrauklios ir realios veiklos.

R. Sakalaitė-Jonaitienė

LIETUVOJE

R. RAJECKĄ PRIIMS KARALIENĖ

Gegužės 10 dieną Londone, Buckingham Palace, Karalienei Elizabeth II kredencialus įteiks Raimundas Rajeckas, Lietuvos Respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje. Apie tai "EL" sužinojo iš informuotų lietuvių Britanijos sostinėje.

* Nebūtų lietuviškos spaudos be visuomenės paramos.

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mimi-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 – V. Prudente

Fone: 215-80.32 Res. 274-1886

RUSIJOS KARIUOMENĖ LATVIJĄ TURI PALIKTI ŠIEMET IKI RUGPIŪČIO 31 D.

Praėjusį šeštadienį, balandžio 30-ąją Maskvoje, Kremliuje, Rusija ir Latvija pasirašė susitarimus dėl Rusijos kariuomenės išvedimo iš Latvijos iki 1994 metų rugpiučio 31 d. Pasirašant dokumentus, Latvijai atstovavo prezidentas G. Ulmanis ir premjeras V. Birkavas, Rusijai – prezidentas B. Jelcinas. Pasirašytųjų dokumentų pakete – Rusijos ir Latvijos sutartis dėl Rusijos ginkluotų pajėgų išvedimo sąlygų, laiko ir tvarkos bei karių teisinės padėties išvedimo metu; vyriausybiniis susitarimas dėl leidimo Rusijai laikinai naudotis Skrundos radiolokacine stotimi ir kt.

Apie Latvijos ir Rusijos susitarimus dėl kariuomenės išvedimo kalbėta Baltijos šalių prezidentų susitikime Jūrmaloje gegužės 3 dieną, Jame aptarti ir kiti trijų valstybių užsienio politikos reikalai. Interviu Lietuvos televizijai ir Eltai A. Brazauskas tvirtino, kad Baltijos

valstybių politikoje Rusijos atžvilgiu esminių nesutarimų ar juo labiau visiškai priešingų nuomonių nėra, iš esmės vykdoma suderinta ir vieninga politika.

Į Eltos korespondento klausimą, ar pagyvėjo Lietuvos ir Rusijos dialogas abiem šalims rūpimais klausimais po pasikeitimo laiškais su B. Jelcinu. A. Brazauskas atsakė, kad netrukus, vėl prasidės derybininkų susitikimai. Lietuvą jau pakviesti Rusijos ekspertai, bus toliau tariamasi Rusijos kariuonio bei kitokio tranzito per Lietuvos teritoriją klausimais.

Šią savaitę įvykusioje spaudos konferencijoje ambasadorius Č. Stankevičius pasakė, jog derybose Rusija spaudimu primetė Latvijai visas nepagrįstas pretenzijas, kurias 1992-1993 siekė ir Lietuvai primesti. Jei Lietuva pritartų Latvijos padarytoms nuolaidoms, ji paremtų Rusiją prieš Estiją, kuri tvirtai laikosi, kaip kadaise Lietuva. Č. Stankevičiaus nuomone, Lietuva dabar privalo remti Estiją.

Reuter agentūros pranešimu, susitikimu Jūrmaloje Lietuvos ir Latvijos prezidentai ragino Estijos prezidentą spartinti derybas su Rusija dėl jos kariuomenės išvedimo.

VIENUOLYNO APVOGIMAS

Niujorke į Šv. Pranciškaus vienuolyno įsibrovę plėšikai ir pagrobė iš seifo neturteliams maitinti surinktus 78.000 dol. Lėšos taipgi buvo panaudojamos AIDS pacientams globoti. Miesto meras D. Dinkins giliai atjautė tą skriaudą ir paraginti geradariai per dvi savaites versuaukojo 78.000 dol.

Žuvusiems už Lietuvą tremtyje ir tėvynėje 1940-1953 metų laikotarpiu paminklo atidengimo iškilmės Kvėdaruose, Šilalės rajone. Šioje vietoje būdavo išmetami nužudytųjų kovotojų lavonai

IR GERAI, IR NEGERAI

Lietuvos-Lenkijos draugiškumo sutartis

Be draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo sutarties su Lenkija Lietuvos užsienio politika nebūtų pilna. Nuo santykių su kaimynais priklauso ne tik krašto saugumas, bet ir ekonominė būklė. Abi šalys yra susirūpinusios Karaliaučiaus (Kaliningrado) srities militarizacija ir galimu Rusijos imperializmu. Atrūdytų, kad turint bendrus interesus susitarimui neturėtų būti kliūčių, tačiau ir Lietuvoje, ir Lenkijoje dalis visuomenės nėra pasirašyta sutartimi patenkinta.

Lenkų pusėje visų pirma yra nepatenkinta Lietuvos lenkų sąjungos vadovybė, o Lenkijoje kai kurios dešiniųjų partijos ir ten gyvenantieji repatriantai iš buvusios Lenkijos Rytų teritorijos. Nors sutartis garantuoja, kad tautinės mažumos turi teisę laisvai reikšti, saugoti ir plėtoti savo tautinį, kultūrinį bei religinį tapatumą, steigti ir išlaikyti savo institucijas, organizacijas ar draugijas, gauti dotacijas iš užsienio, vartoti savo kalbą įstajigose ten, kur jie sudaro daugumą ir pan., tačiau to tiems lenkams yra mažai.

Kaip dešiniuosius atstovaujantis Toronto savaitraštis "Głos Polski" rašo, lenkai norėtų turėti teisę "į jų rankomis ir už jų pinigus pastatytus Stepono Batoro vardo universiteto rūmus (dabar Vilniaus universitetas), pradinių, vidurinių ir technikos mokyklų, mokslo draugijų, bibliotekų, teatrų, profesinių sąjungų, šventovių, kultūros namų ir t.t. pastatus", be to, dar jie norėtų turėti Lenkijos pilietybę.

Dar kai kurie jų kalba apie Vilniaus ir Šalčininkų rajonų, kuriuose jie sudaro daugumą, autonomiją, o Toronto buv. Rytų Lenkijos žemių sąjungos skyrius reikalauja priungti prie Lenkijos visas žemes, kurios ligi 1939 m. jai priklausė, tuo pačiu ir Vilnių su jo sritimi, arba bent atnaujinti Lieblino uniją.

Lietuvių pusėje nepasitenkinimas kilo todėl, kad sutartyje nebuvo paminėtas Želigovskio smurtas, kuriuo buvo

Lenkijos prezidentas Lech Wałęsa su žmona Danuta Wałęsa ir juos lydėję asmenys Vilniaus universitete.

M. Baranausko nuotr.

sulaužyti Spa protokolai ir Suvalkų sutartis. "Vilnijos" pirmininkas K. Garšva lietuviškai kalbėdamas per lenkų TV (pasikalbėjimas buvo rodomas ir Toronte) pareiškė, kad lietuviškoji pusė nenori lenkų atsiprašymo "už istoriją" kaip lenkų spauda dažnai tvirtina, bet tik pripažinimo, kad toks faktas įvyko, tačiau šiuo klausimu visų pažiūrų lenkai buvo vieningi ir sutarties įvade buvo tik miglotai išreikštas apgailestavimas dėl praetis konflikto tarp abiejų valstybių. Padėtį šiek tiek pataiskė Brazausko pasisakymas seime, kuris girdint Lenkijos prezidentui pareiškė, kad tarpkario metais Vilnius tik faktiškai, ne teisiškai Lenkijai priklausė. Su artyje taip pat nieko nekalbama apie 1920-1939 m. Rytų Lietuvos okupaciją, kuri buvo Želigovskio žygio padarinys.

Sutartis garantuoja abiejų valstybių tautinėms mažumoms teisę laisvai reikšti, saugoti ir plėtoti savo tautinį, kultūrinį bei kalbinį tapatumą, tačiau šioje

sirtyje Lenkijos lietuviai turi daug mažiau galimybių, negu Lietuvos lenkai, kurie turi lenkiškas radijo ir TV programas, keturis valstybės finansuojamus laikraščius lenkų kalba, 128 mokyklas, teatrus, keliasdešimt folklorinių ansamblių, privilegijas rinkimuose į seimą ir kita, kai tuo tarpu Suvalkų trikampio lietuviai turi sunkumų net savo vaikams suteikti lietuviškus vardus. Žinant, kaip abiejose valstybėse sunkiai sukasi biurokratinis ratas, tenka abejoti, kad Lenkijos lietuviai gaus tai, ką turi Lietuvos lenkai.

Lietuvos respublikos ir Lenkijos respublikos draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo sutartis yra reikalinga (nieks taip nevienija kaip berdras priešas), tačiau reikia manyti, kad prieš ratifikavimą ji bus abiejų seimų rimtai išdiskutuota, kur reikia išstaisyta, kad ateityje nebūtų naujų konfliktų.

Okupacinės kariuomenės elgesys

Lenkijos kariuomenės ir vėliau Armia Krajowa karininkas knygoje "Oficer do zlecen" ("Užduočių karininkas") rašo apie 1937 m. lenkų kariuomenės manevrus Vilniaus srityje.

"Apsistojome lietuviškame kaime. Arklius pastatėme ant molinių grindų daržinėje. Pavedžiau šeimininkui pakloti daug šiaudų, kad sunkių artilerijos artilijų kanopos ir pasagos nenaikintų grindų. Žiūrėdamas iš padilbų, jis atsakė šiaudų neturįs, nors šalia stovėjo iškulta kūgis. Pirmą kartą susidūriau su tokia į kariuomenę pažiūra. Armija paprastai džiaugėsi visuotina simpatija, o čia višai buvo rodomas nepalankumas. Buvau 20 metų amžiaus, jaučiausi atsakingas už arklius ir negalėjau leisti, kad stovėtų bei gulėtų ant kietų grindų, įšakiau kareiviams plėsti stogo šiaudus. Kai buvo nuplėšti keli pluoštai, ir ūkininkas pamatė, kad nejuokauju, leido paimti šiaudus iš kūgio. Aišku, niekas kaime mums neturėjo nei pieno, nei kiaušinių, netgi nei obuolių, nuo kurių linko šakos. Mums buvo tik pilni neapykantos žvilgsniai".

Autorius dėl to neturėtų stebėtis, nes ir lenkai neapkentė okupacinių kariuomenių savo krašte. J.B.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!
CURSO LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA F:635.975

LAISVĖS TARNYBA LIETUVAI BAIGUS

STASYS LOZORAITIS

Birželio 13 d. mus paliko Stasys Lozoraitis – viena šviežiausių asmenybių šio šimtmečio sudėtingoje Lietuvos istorijoje. Mus paliko žmogus, visą gyvenimą mylėjęs savo tėvynę, visą gyvenimą jai skyęs. Nors ne tiek daug Sta-

siui Lozoraičiui buvo lemta Lietuvoje gyventi. Net akis užmerkė tolimojoje Amerikoje.

Stasys Lozoraitis gimė 1924 metais rugpiūčio 2 d. Lietuvos diplomato šeimoje Berlyne. Tik kelis metus teko lankyti lietuvišką gyvenimą Kaune, o po 1940 metų okupacijos jau visam gyvenimui likti užsienyje, daugiausia Italijoje. Čia studijavo teisės mokslus, čia 1943 m. pradėjo diplomatinę tarnybą Lietuvos pasiuntinybėje prie Šv. Sosto. Stasiui Lozoraičiui teko dalyvauti daugybėje tarptautinių konferencijų, siekti, kad Lietuvos okupacijos nepripažintų Vakarų valstybės. Kai Vakarų valstybės stengėsi gražinti į Sovietų Sąjungą lietuvius bėgusius nuo raudonojo teroro, Stasys Lozoraitis išduodavo jiems Lietuvos Respublikos pasus (jūs ir buvo pradėti vadinti Lozoraičio pasais) ir daugeliui pabėgėlių išgelbėjo gyvybę.

Su tauria Stasio Lozoraičio asmenybe Lietuvos žmonės akivaizdžiai galėjo susipažinti rinkimų į prezidentus kampanijos metu 1993 m. Paprastas ir nuoširdus,

giliai suvokiantis Lietuvos vietą pasaulyje bei jos raidos perspektyvas, St. Lozoraitis žavėjo miestų ir kaimų gyventojus savo kompetencija, ramia laikysena, atsakymais į rinkminės kampanijos metu skleidžiamus prasimanymus, 40 proc. rinkėjų jam atidavė savo balsą.

Paskutiniuosius metus Stasys Lozoraitis gyveno Vašingtone, eidamas Lietuvos ambasadoriaus JAV pareigas, pernai šitų pareigų buvo atleistas. Nerviniai susišaukimai, be abejo, nepadėjo sveikatai. Prieš pusę metų, 1993 m. gruodžio 6 d. įvykdė paskutinę savo diplomatinę misiją – atliko skiriamuosius raštus Italijos prezidentui. Dirbdamas Lietuvos ambasadoriu Italijoje, jis garbingai ėjo savo pareigas Lietuvai.

Sunku skirtis su Stasiu Lozoraičiu. Tikimybė savo pareigai, nesutepto vardo, triotų mums taip reikia... Bet Stasio Lozoraičio gyvenimo pavyzdys švies mums ateinančioms kartoms, liudys, kad Lietuvoje buvo garbingų žmonių. Ir kad bus

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

IMPORTANTE: A REUNIÃO DOS PASSAGEIROS PARA A EXCURSÃO SERÁ NO DIA 16 DE JULHO, SÁBADO ÀS 10HS., NA LUFTHANSA - RUA SÃO LUIZ, 59-1º ANDAR - SÃO PAULO

EXCURSÃO "VILNIUS 94"

S A I D A - dia 21 de agosto !!!

DIVERSAS MODALIDADES DE EXCURSÕES a escolher:

- I^a - 7 dias de excursão organizada na LITUÂNIA,
- II^a - 2 semanas ou mais de excursão,
- III^a - Participação do passageiro somente na viagem aérea, com estadia mínima de 14 dias. Excursões terrestres na Lituânia por conta dele.
- IV^a - Organizamos qualquer viagem complementar após as excursões na Lituânia.

P R E Ç O S : Excepcionalmente baixos para um grupo mínimo de 20 passageiros. Temos poucos lugares.

INFORMAÇÕES, FOLHETOS e RESERVAS com ALEKSANDRAS BOGUSLAUSKAS -
tel. - 241-2831, ou
a LUFTHANSA - Av. São Luiz, 59, tel. - 256-9833.

Lufthansa

BENDRUOMENĖ IR ATSTOVYBĖS

Šių dienų visuomenė nebėra kietmedis. Ji gal daugiau panaši į minkštą gluosnio šakelę, kurią galima visaip išlankstyti. Tik svarbu, kieno rankose ji yra ir kokį pavidalą norima išraityti.

Pasaulio lietuvių bendruomenė (PLB) per penkis dešimtmečius susiklostė į pastovų, vieningą savo tikslus žinantį išėivių junginį. Tiesa, nedidelė tautiečių dalis Čikagoje kai kuriais (daugiausia ryšių su kraštu) klausimais nesutarusi, išsiskyrė nuo visumos. Tačiau didžiajai veiklos raidai praktiškai tas nepakenkė. Bendruomenė kaip vienetas savo užduočių supratimu išsilaikė iki Lietuvos nepriklausomybės atstatymo. Laikosi ji ir toliau – kol kas nėra duomenų manyti, kad kas nors turėtų keistis. O vis dėlto tai vienur, tai kitur jau pasigirsta nuomonių, kad Bendruomenė, kokia ji šandien yra, vargu ar beišsilaikysianti. Girdi, pasibaigus Lietuvos laisvinimo laikotarpiui ir įsikūrus įvairiuose kraštuose nepriklausomos Lietuvos ambasadoms bei konsulatams Bendruomenės darbo sritis lyg ir susiaurėjusi – visuose kraštuose, nepaisant kiek juose begyventų lietuvių, nepaisant jų organizuotumo ir nemažos patirties bei pažinčių, Lietuvai jau atstovauja oficiali diplomatinė tarnyba, pavaldi vyriausybei, žinoma, ir jos politikai. Pati didžiausioji ir, sakytume, centrinė Lietuvos atstovybė Vašingtone, ambasadoriui dr. A. Eidintui pakeitus St. Lozoraitį, jau pirmomis savo darbo savaitėmis pabrėžė bendradarbiavimo su JAV lietuvių bendruomene svarbą. Kaip yra žinoma, ne visi vienodai komentavo tą pareiškimą, kaip tartum kažką naujo, ir tai po to, kai Lietuvai paskelbus nepriklausomybę, ir bendradarbiavimas, ir savanoriška talka ambasadai specialiu uždaviniu jungėsi į visokeriopą bendrą pagalbą gimtajam kraštui.

Pagrįstai ar tik įsivaizduotai į tą bendradarbiavimo kvietimą kai kas pažiūrėjo kaip į užmačius pamaišyti Bendruomenės darbuotojų nuotaikas, bandant dar smulkiau paskaldyti išėivių nuomones apie dabartinę Lietuvos vadovybę, gal net kai kuriuos asmenis pritildyti juos įjungiant į kokius nors bendrinius planus, jei reikia, nesigailint nė paliaupsinimo ir viską gražiai užskelndžiant jau įprasta, bet mažai ką bepasakančia išvada: esame vienos tautos vaikai. Kiek šiose prielaidose gali būti tiesos, iš tikrųjų sunku dabar būtų atsekti. Lengviau yra pastebėti, kad Lietuvos pareigūnai į didelę išėivijos dalį pagrįstai žiūri kaip į Lietuvos valdžios atžvilgiu priešiška nusistačiusią grupę. Iš kitos pusės išėivių į partinių ar politinių nokyklų absolventus negali žiūrėti tuo pačiu žvilgsniu, kokiu žiūrima į komunistų persekiotus, baustus, tremtus ir visaip

kaip okupacijoje kentėjusius, raudonajai valdžiai nepataikavusius tautiečius. Tuo būdu jau bet kokiame sąlytyje iš tikrųjų kertasi ne asmenys, tie tos pačios tautos vaikai, bet skirtingi jų požiūriai, praeities užsiėmimai, sukeliantys nepasitikėjimą, nuvertinantys, kad ir naudingus užmojus. O jei dar prisideda iš valdžios pareigūnų pusės ne vietoje keliamas pavaldumo klausimas ar išreiškiamos nuomonės dėl bereikalingo darbo dvigubavimo, užuot siūlomo bendradarbiavimo, gali kilti didesnio atsiribojimo laikysena, kad tik būtų nepažeistas įprastas savarankiškumas. Nėra abejonės – laikas keis žmones ir pareigūnus. Tačiau gyvename dabartyje, kurioje tenka ieškoti sprendimų ir nesmagiau siose klausimuose. Atrodo, kad tuo keliu ir einama. Koks pavidalas išsiraitys – matysim.

Č. S.

SKAITYTOJAI RASO

Teresópolis, 24 de Junho de 1994

Padre Petras Ruksys

Estimado Padre

Estou querendo lhe escrever faz bastante tempo para agradecer tudo que recebi: fitas de música lituana, curso, gramática, Novo Testamento, etc... muito obrigada. Tudo isso é um tesouro para mim.

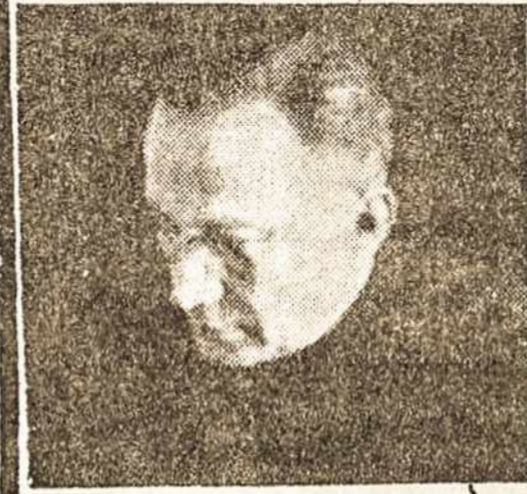
Não pude escrever antes porque estava muito atarefada com a mudança. Agora, graças a Deus, já estou em minha nova comunidade, mesmo que por pouco tempo... No dia 15 de Julho, se Deus quiser, estou saindo para Europa e depois do 15 de agosto, indo para Lituânia.

MIŠIOS

UZ
AŲA

PREL. KAZIMIERA MILIAUSKA

mirusį 1968 metų liepos 24 dieną, mirties metinių proga, bus atlaikytos mišios liepos 24 dieną, 11 val. šv. Juozapo parapijos bažnyčioje, V.Zelinoj.

Mūsų Garbės ir Valdybos nariui

AŲA

BRONIUI ŠUKEVIČIUI
MIRUS

sūnų Leonardą, dukras Reginą ir Sofiją su šeimom, gimines bei artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime

Sajungos - Aliança
Valdyba

É uma grande aventura para mim este chamado de Deus, ao qual estou querendo dar uma resposta de fé e amor.

Só o amor de Cristo pode nos impulsionar a dar nossa vida pelos irmãos, e esse é o sentido de minha resposta.

Uma senhora de S. Paulo, que leu a minha carta, publicada no seu jornal, me escreveu para me dar os nomes e endereços de pessoas amigas que estão morando na Lituânia, afim de eu ter lá, logo que chegar, a possibilidade de me comunicar com elas. Que delicadeza. Não acha?

Deus está sendo maravilhoso comigo, como sempre foi, aliás.

Lhe peço, estimado Padre Petras, que reze por mim, para que eu possa servir com muita humildade e alegria o querido povo lituano, que já levo dentro do meu coração e que merece que a gente dê sua vida por ele.

Com muito carinho e respeito.

Irmã Ana Maria

C. P. 92.750

25951-970 Teresópolis, RJ.

Telefone: 0-21-742-2626

— Gostaria de saber quanto estou lhe devendo por tudo que me mandou.

Labai aciū.

• Gyvenimas be lietuviškos spaudos yra bėgimas nuo savo tautos

VENDE-SE

LOTE NA LITUANIKA

OTIMO LUGAR

Falar com Alex ou Geny

Tel.: 887-64.23

MŪSŲ MIRUSIEJI

NETEKOME TAURAUŠ LIETUVIO
(KUN. F. JAKUBAUSKUI MIRUS)

Birželio 30 dieną sugaudė Vila Zelinos lietuviškos bažnyčios varpai pranešdami liūdnąžinią, kad tą naktį, pusė trečios, netekome vėl vieno tauraus lietuvio, šį kartą kunigo Felikso Jakubausko.

Kun. Jakubauskas buvo gimęs 1912 m. rugsėjo 15 dieną, Pasvalio apylinkėje. Priklausė Panevėžio vyskupijai. Studijavo Kauno kunigų Seminarijoje. Jaunystėje mėgo žurnalistiką, ne kartą kaip katalikiškų laikraščių korespondentas buvo siunčiamas į užsienį.

Kunigu įšventintas 1939.VI.3 dieną. Taigi iškunigavo 55 metus. 40 metų kunigystės sukaktį šventė su kurso draugais, buvo nuvažiavęs į Lietuvą.

Pirmoji kunigo Felikso darbo vieta buvo Pasvalio gimnazijos kapelionu ir parapijos vikaru.

1944 metais antrą kartą artėjant bolševikiniam siaubui pasitraukė į vakarus.

1952 persikėlė iš Vokietijos į Braziliją. Nuo 1952 iki 1959 dirbo Rio de Janeiro vyskupijoje.

1959 buvo paskirtas pirmuoju São Mateus parapijos klebonu. Tuo laiku "Cidade São Mateus" buvo dar mažai

**CIRURGIĄ DENTISTĄ
DANTŲ GYDYTOJĄ**

DRA. SIMONE LAUCIS PINTO

PÇA. REPUBLICA LITUANA 48 S/04

TEL: 63.83.49 V. ZELINA

HORA MARCADA

CLINICA GERAL - CIRURGIA

ORTODONTIA (APARELHOS)

CRIANCAS E ADULTOS

Garbingam ir nenuilstamam Rio de Janeiro
lietuvių kolonijos veikėjui

**ADVOKATUI ANTANUI
GAULIAI**

apleidus šį pasaulį

reiškiame nuoširdžią ir gilią užuojautą žmogui Luizei su visa šeima, broliams Kazimierui ir Romualdui su šeimoms, giminėms, artimiesiems ir visai Rio de Janeiro lietuvių kolonijai dėl tokio brangaus asmens praradimo.

Sąjungos - Aliança
Valdyba

apgyventas S. Paulo rajonas. Vėliau buvo klebonu Vila Sati. 1974 metais persikėlė į Vila Zelina, kur dirbo daugelį metų. Paskutinius keletą metų, sveikatai pablogėjus, nuo pastoracinio darbo buvo pasitraukęs, gyveno privačiai miesto centre. Diocezijai pastačius kunigams pensininkams namus "Casa São Paulo", persikėlė į juos.

Mirė Leão XIII ligoninėje. Iš Vila Zelinos bažnyčios, po gedulingų pamaldų, buvo palydėtas į krematoriją.

Pelenai bus palaidoti Litanikoje prie koplyčios.

Kunigas Feliksas Jakubauskas buvo ramaus būdo, kuklus, nemėgo viešų pagerimų, sąžiningai atlikdavo savo pareigas.. Mėgo vienumą, gal dėlto neturėjo daug draugų, bet taip pat turbūt neturėjo nė vieno preišo.

Tegul svetingai priglaudžia jo mirtinuosius pelenus svetima žemė ir teatlygina jam Viešpats už visą amžinąją šviesa Šventųjų draugystėje.

Kun. Juozas Šeškevičius

UŽVERTUS GYVENIMO KNYGĄ

Kiekvienas žmogus, kaip sakoma, rašo savo gyvenimo knygą. Iš mūsų tarpo išsiskyręs **BRONIUS ŠUKEVIČIUS** netik savo gyvenimo knygą rašė, bet taip pat rinko raides kitom knygom ir jas spausdino. Kartais žmogaus amatas nėra tik paprastas amatas, bet tampa tam tikru pašaukimu. Tai galėjau pastebėti Broniaus Šukevičiaus kalboje ir elgesyje, kad jis nebuvo tik paprastas spaustuvininkas, bet taip pat

DAR TURIME KELETĄ ŠIOS NUOSTABIOS KNYGOS EGZEMPLIORIŲ

OS BALTAS

MARIJA GIMBUTAS

HISTÓRIA DA ORIGEM DOS ANTIGOS PRUSSIANOS. LITUANOS E LETONIANOS.

MONUMENTALINIS DARBAS: O S B A L T A S. Su nežmonišku pasiryžimu ir nepaprasta drąsa advokatas ANTANAS GAULIA išleido, portugalų kalba archeologės ir baltistės Marijos Gimbutienės mokslinį veikalą "THE BALTS" ir Portugaliską laidą išleido adv. A. Gaulios leidykla RIO - NERIS. Antanas Gaulia mums parodo, kad lietuviai Brazilijoje dar neišnyko, ir kad mūsų kultūra dar gyvoja ypač Rio de Janeiro.

ŠIĄ KNYGĄ GALIMA GAUTI ML-VOS RĖDAKCIJOJ: TEL. 63.59.75

ir spaudos žmogus: žmogus, kuriam rūpėjo ypatingai lietuviška spauda.

Man perimus redaguoti ir spausdinti Brazilijos lietuvių savaitraštį MŪSŲ LIETUVA, Bronius, nors jau išėjęs į pensiją ir daugiau neturįs tiesioginio ryšio su spauda, vistiek teiraudavosi, kaip man sekasi su spauda. Dažnai duodavo patarimų ir, kai kas blogai išeidavo, tiesiog pergryvendavo, lyg tai būtų jo asmenišką nepasisekimą.

Kai ML-va persikėlė į V. Zelina, Bronius buvo kapviestas perkirpti spaustuvės atidarymo kaspiną. Jis vis klausdavo kada išeis kitas ML-vos numeris ir vis norėdavo padėti jį spausdinti ir sulankstyti. Iš to matosi Broniaus aistra savo darbui ir lietuviško žodžio skleidimui.

Bronius Šukevičius buvo gimęs Kaune 1908 metų spalio 23 d. Brazilijon atvyko 1926 metais su mama ir dviem seserim. Pradžioj turėjo dirbti kavos plantacijose prie Ribeirão Preto, o paskui atvyko į S. Paulo ir gyveno Mokoje. Čia gyvendamas vedė Benediktą Ogjevaitę (mirė 1979 m.).

Susikūrus lietuvių parapijai, 1936 m. Bronius nusipirko sklypą V. Zelinoje ir čia pasistatė savo namus, kuriuose iki šio laiko gyveno.

1948 metų sausio mėnesį prel. Pijus Ražainas, Juozas Matelionis, Motiejus Tamaliūnas ir Bronius Šukevičius sumanė spausdinti naują leisti naują lietuvišką laikraštį. Spaudos darbas ir visos spausdinimo bėdos atiteko Broniui Šukevičiui. Ši darbą jis dirbo virš 20 metų. Tėvams Jezuitams perėmus Mūsų Lietuvos spausdinimą, Bronius galėjo nuo šio sunkaus darbo pailsėti. Vistik už tai negavo nei dekoracijų nei medalių, bet tik turėjo asmeninį pasitenkinimą, kad galėjo padirbėti savo tautos naudai.

Paskutiniu laiku Bronius nusiskūsdavo, kad trūksta kvapo. Kadangi netūkė, tai buvo galvojama, kad tai senatvės pasekmės. Kai buvo pagyldytas ligoninėn, porą kartų jį aplankiau ir dar pajuokaudavom. Bet staiga pablogėjo ir buvo pšsuktas kun. Juozas Šeškevičius, kuris jam suteikė ligonių sakramentus. Liepos 2 dieną jam galutinai pritrūko kvapo ir taip atsiskyrė su šiuo pasauliu.

Bronius Šukevičius buvo pašarvotas V. Zelinoje, parapijos šermentinėj. Lietuviškos pamaldos buvo 3 val. po pietų ir buvo menstasi už šalia pašarvota mūsų tautietį. Po mišių, šeimos ir bičiulių

Sveikiname

nenuilstamą "Mūsų Lietuvos" bendradarbę
VERONIKA DIMŠIENE

liepos 19 dieną laimingai pasiekusią gražaus 80 metų amžiaus. Linkime, kad šie meteliai neslėgtų pečių ir kad juos galėtų linksmi nešti su gera sveikata ir lygiu darbštumu kaip iki šiol.

ML-vos redakcija, administracija
ir bendradarbiai

BRONIUS ŠUKEVIČIUS ir Ona Vera Tatarūnienė perkerpa kaspiną naujos MŪSŲ LIETUVOS spaustuvės atidarymo proga V. Zelinoje 1993 metų spalio 24 d.

lydimas, buvo nuvežtas į V. Alpinos krematoriją. Laidojimo maldas atliko kun. Petras Rukšys ir pasakė atsisveikinimo žodį linkėdamas, kad jo vardas būtų įrašytas auksinėm raidėm į amžinojo gyvenimo knygą.

7-tos dienos mišios buvo liepos 8 d. kartu su kun. Felikso Jokubausko mišiom.

Nuliūdę liko dukros Regina ir Sofija su šeimom, sūnus Leonardas, žentas Rubens, marti Alice, anūakai Roseli, Rubens, Francisco, Sergio, Vany, Flavio Bruno ir Marcos Cesar. proanūakai Maximo ir Ursula. Taip pat sesuo Jadvyga ir kitos giminės S. Paule ir Lietuvoje.

Kun. Petras Rukšys

NAUJA JUOSTELĖ

ANTANAS ŠABANIAUSKAS garsiausias Lietuvos pramoginės muzikos artistas naujai įgrotų jo gražiausių interpretacijų juostelėj. "MŪSŲ LIETUVA".

KARNAVALAS

NUOMUOJAMI

KAMBARIAI – APARTAMENTAI

Lituanikoj galite praleisti atostogas ar savaitgalius labai pigiom kainom.

Skambinti V. Tumui: 274-24.96
ar V. Bacevičiui: 63.93.43

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATŲ
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

AULAS DE LITUANO

NA CASA DA JUVENTUDE

VILA ZELINA

serão ministradas por Lucia J. Butrimavičius ás segundas feiras de 20:00 até 21. 30 hs.

MŪSŲ ŽINIOS Jubiliejinė šventė

Praeitą sekmadienį, liepos 10 dieną buvo paminėti KUN. VYTAUTO KAVOLIO ir KUN. JUOZO ŠEŠKEVIČIAUS kunigystės jubiliejai. Kun. Vytautas Kavolis šventė 45 metų kunigystės jubiliejų, o kun. Juozas Šeškevičius 40 metų kunigystės jubiliejų.

Lietuviškas jubiliejines mišias laikė kun. Juozas Šeškevičius, Kun. Vytautas Kavolis, dėl sveikatos sumetimų, negalėjo dalyvauti. Mišių pradžioje, kun. Petras Rukšys priminė jubilėjus ir juos pasveikino bei pristatė kitas mišių intencijas. Prisiminėme Vinčą BANĮ, kuris mirė prieš 11 metų ir Kazimierą BACEVIČIŲ, mus apleidusį prieš 4 metus.

Per pamokslą kun. Petras Rukšys kalbėjo apie kunigystės prasmę ir apie Kristų Amžinąjį ir Vyriausiąjį Kunigą. Kun. Juozas dar papasakojo keletą prisiminimų iš savo kunigiško gyvenimo. Choras gražiai giedojo mišias ir tuom įrodė, kad dar gyvuoja, kaip ir visa mūsų kolonija. O kad kolonija gyvuoja, matėsi ir iš gausių mišių dalyvių, atvykusių iš tolimiausių vietovių S. Paulo ir

APRENDA A CANTAR EN LITUANO

COM A NOVA FITA CASSETTE DE CANTOS POPOLARES LITUANOS. Dição muito clara. Acompanha a letra.

LINKSMAI
DAINUOKIME

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJA HALINA MOŠINSKIENĖ

poetė ir rašytoja, daugelio lietuviškų laikraščių bei žurnalų korespondentė. "Mūsų Lietuvos" bendradarbė nuo pat jos įsteigimo.

Šį numerį ji skiria paskutiniajam ML-vos steigėjui BRONIUI ŠUKEVIČIUI, kuris apleido šį pasaulį ir spaudos darbus.

gretimų miestų kaip Guarulhos, S. Caetano, S. Bernardo ir Santo André.

Prieš baigiant mišias buvo gauta liūdna žinia, kad prieš porą valandų buvo miręs kun. Petras Urbaitis.

JUBILIEJAUS PIETŪS

Po mišių, į jaunimo namų sales susirinko virš 120 žmonių jubiliejiniams pietums. Šeimnininkės, vadovaujamos nenuilstamos Angelikos Trubienės, paruošė iškilmingus ir gardžius pietus. Valgių buvo apšči ir svečiai galėjo ilgai vaišintis ir pasižmonėti.

Prie jubiliejinio torto buvo sugiedota kun. Juozui Šeškevičiui Ilgiausių Metų ir palinkėta geros sveikatos. Iš Lapos ir V. Anastazijo buvo 22 asmenys. Su jais buvo ir Lapos Verslininkų Sąjungos pirmininkas Manoel Canga su savo šeima. Jo duktė Susana Sadauskaitė Canga šventė tą dieną savo gimtadienį, tai jai buvo sugiedota Ilgiausių Metų.

Šventės dalyviai tik vėlai išsiskirstė. Tik šeimnininkės dar ilgai dirbo kol viską sutvarkė. Apie jas parašysime vėliau.

Visi svečiai buvo patenkinti, kad galėjo prisiminti šv. Juozapo parapijos kleboną, kurį, grįžusį iš Lietuvos, rado gražiai atrodantį ir gerai nusiteikusį. Taigi Jam palinkėjo gero apaštalavimo darbo V. Zelinoj ir toliau nepasiduoti ginant lietuviškos parapijos išlaikymą.

MŪSŲ MIRUSIEJI

KUNIGAS PETRAS M. URBAITIS mirė S. José de Bras ligoninėje sekmadienį, liepos 10 dieną ir tos pačios dienos popietėje buvo palaidotas Ssmo. Sacramento kapinėse.

7-tos dienos mišios bus sekmadienį, liepos 17 dieną, 11 val. V. Zelinos bažnyčioje. Mišias užprašė LABDAROS RATELIS, kurį vėlionis buvo įkūręs kai tik atvyko Brazilijon.

Visi tautiečiai kviečiami dalyvauti.

ANTANAS GAULIA mirė sekmadienį, liepos 10 dieną, 11 val. ir buvo palaidotas pirmadienį. Apie šį didelį Rio de Janeiro lietuvių kolonijos veikėją parašysime sekančiame ML-vos numeryje.

ŽODYNAS DICIONÁRIO PORTUGUÊS LITUANO LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSŲ LIETUVA